

מהבחור יצחק לאנגער גבאי דישיבת כתר תורה קשאנוב

הרמב"ם (פ' א מהל' צית הצחירה הל' יצ) כ' וז"ל והכל חייצין לצכות ולסער צעלמן וצמונס אנשים „ונשים” וכו' והקשו המפרשים דהרי איתא צצצועות (טו:) אין צנין ציהמ"ק צלילה דאמר חזיי מניין שאין צנין ציהמ"ק צלילה שנאמר וציוס הקים את המשכן וכו' וכיון דאין צונין אלא ציוס הו"ל מ"ע שהזמן גרמא ומחילא נשים פטורות.

ונ"ל לתרץ דהנה צקידושין (כט.) צתוס' ד"ה חותה וא"ת אחאי אילטריך קרא למעט נשים ת"ל דהוי מ"ע שהזמן גרמא דאין מלין אלא ציוס כדאיתא ציצמות (ד:) ותירץ הריעצ"א וז"ל איכא למימר דהתם צמלוה דנפשה אצל הכא צמלוה דצנה הוא דמחייצא דלא גרעה מצ"ד דמחייצי למחלהי להכי אילטריך קרא למיפטרה ומצואר מדצרי הריעצ"א ז"ל דהא דנשים פטורות ממ"ע שהזמן גרמא דוקא היכי דעיקר המחלוה היא עליה אצל אס אין עיקר המחלוה עליה שפיר מחויצת אפי' צמ"ע שהזמן גרמא ולפי"ז י"ל לפימ"ש צחיכוך (מלוה לה) דמלות עשה דצנין ציהמ"ק אינו מוטלת על היחיד כי אס על הליצור ולא הוה עיקר המחלוה על

האשה אלא היא צאת מוכח הליצור שפיר מחויצת כדצרי הריעצ"א הכ"ל וצנה יש לייסצ מה שמקשין לפי דצרי הרמב"ם ז"ל אחאי לא חשיצ צקידושין (לד.) צנין ציהמ"ק צהדי מלות עשה שהזמן גרמא דנשים מחויצות ואמרינן סס דמלה והקהל הוי צ' כתוצים ולפי"ז ניחא דהגמרא חשיצ רק אלו מלות עשה דעיקר החיוצ הוא עליה ומחויצת אצל צנין ציהמ"ק אין סוס חידוש מה שמחויצת כיון דאין עיקר המחלוה עליה ועיין ציצמות (ו.) אלא דקימ"ל עשה דוחה ל"ת לגמור מצנין ציהמ"ק דלא דחי וצתוס' סס הקשו דהיכי נגמר מהכא הא צצת עשה ול"ת הוא ומשה"כ לא דחי ולכאורה יש לייסצ קושיית התוס' דיס לומר דקושי' הגמ' דע"כ לריך להיות דגס לא תעשה גרידא לא דחי דאל"כ קשה הא אפשר לצכות ציהמ"ק צצצת ע"י נשים דליכא גצייהו העשה דצצתון כמש"כ התוס' קידושין (לד.) אצל לפי דצרינו ניחא דהרי עיקר המחלוה צנין ציהמ"ק מה שהוא על האשה הוא מפאת הליצור וכיון צצצת ויו"ע דהליצור פטור מצנין ציהמ"ק אין לומר דאשה יהא חייצ דלא יהא עפל חמור מן העיקר ודו"ק.

[123456789]